

12. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật trú ở trong núi Tiên nhân, thuộc thành Vương xá. Bấy giờ Tôn giả A-nan ở nơi yên tĩnh, suy nghĩ: “Trước đây Thế Tôn có giảng về ba loại hương, đó là hương của rễ, hương của cành và hương của hoa. Tất cả các mùi hương đều không ngoài ba loại này. Nhưng ba loại hương này thuận chiều gió thì nghe, ngược chiều gió thì không nghe”.

Tôn giả A-nan suy nghĩ như vậy, liền rời chỗ ngồi, đến chỗ Đức Phật, lạy sát dưới chân Ngài rồi đứng qua một bên, bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn, vừa rồi con ở một mình nơi yên tĩnh, vắng lặng suy nghĩ: “Thế Tôn có dạy về mùi hương của ba loại rễ, cành và hoa là thơm nhất trong các loại hương. Nhưng mùi hương của chúng, thuận chiều gió thì nghe, ngược gió thì không nghe. Bạch Thế Tôn, có loại hương nào dù nghịch hay thuận gió đều nghe không?”

Thế Tôn bảo A-nan:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Trong thế gian có loại hương thơm dù nghịch hay thuận gió đều nghe. Đó là loại hương gì? Trong xóm làng, thành phố có người đàn ông hay đàn bà sống nếp sống không sát sanh, không trộm cắp, không tà hạnh, không nói dối, không uống rượu thì chư Thiên và các vị chứng đắc thiên nhân đều khen ngợi người nam hay nữ thọ trì năm giới ở thành phố, xóm làng kia. Mùi hương của giới đức như vậy thì thuận hay ngược chiều gió đều nghe.

Bấy giờ, Thế Tôn nói kệ:

*Hương hoa hồng, trầm hương
Ở rễ, nhánh, lá, hoa
Hương này thuận chiều gió
Ngược gió, không nghe mùi.
Hương thơm bậc Trì giới
Bay thơm khắp thế gian
Mười phương đều khen ngợi
Thuận, nghịch gió đều nghe.
Hoa hồng và trầm hương
Thiết mộc lan, nguyệt quế*

*Mùi hương này thoang thoảng
Không bằng hương trì giới.
Các loại hương như vậy
Mùi thơm không bay xa
Hương giới bay mười phương
Thù thắng hơn hương trời.
Giới thanh tịnh như vậy
Không phóng dật làm gốc
An trú pháp vô lậu
Chánh trí đắc giải thoát.
Chúng ma tuy muốn tìm
Chẳng biết họ ở đâu
Đây là đạo an ổn
Đạo này rất thanh tịnh
Xa lìa sự loạn động
Từ bỏ nẻo luân hồi.*

Đức Phật nói kệ xong, các Tỳ-kheo nghe lời Phật dạy, đều hoan hỷ phụng hành.

M

13. Tôi nghe như vậy:

Một thời, Đức Phật du hóa ở nước Ma-kiệt-đề, cùng với một ngàn vị Tỳ-kheo trước đây là hàng Bà-la-môn kỳ cựu, đức độ, chứng A-la-hán, các lậu đã tận, hết các kết nghiệp, chỗ làm đã xong, bỏ gánh nặng xuống, chứng đắc tự lợi. Đức Như Lai đến chùa Thiện trụ thiên, trong rừng Từ tự. Vua Tần-bà-sa-la nghe Đức Phật đến ngự trong rừng Từ tự, liền dẫn đầu một đoàn gồm một vạn tám ngàn kỵ binh, một vạn hai ngàn chiếc xe, ngàn ức vạn Bà-la-môn, cư sĩ, trước sau nối nhau đi đến chỗ Phật. Đến nơi, nhà vua xuống xe voi ngựa, bỏ những trang sức, đến gặp Đức Phật, quỳ chấp tay, bạch ba lần:

–Bạch Thế Tôn, con là Tần-bà-sa-la, vua nước Ma-kiệt-đề.

Đức Phật nói:

–Lành thay! Lành thay! Tần-bà-sa-la vua nước Ma-kiệt-đề.

Vua Tần-bà-sa-la lạy sát chân Phật rồi ngồi qua một bên. Các Bà-la-môn và Trưởng giả nước Ma-kiệt-đề cùng lạy sát chân Phật rồi đều ngồi ở trước. Bấy giờ, trong hội có người chấp tay, có người im lặng ngồi.

Khi ấy Ưu-lâu-tần-loa Ca-diếp ngồi ở bên Đức Phật, người nước Ma-kiệt-đề đều sanh nghi ngờ, suy nghĩ: “Phật và Ưu-lâu-tần-loa Ca-diếp, ai là đạo sư?”. Đức Thế Tôn biết tâm niệm của người nước Ma-kiệt-đề nên dùng kệ hỏi Ca-diếp:

*Ông ở vùng Ưu-lâu
Tu theo pháp thờ lửa
Nay vì nhân duyên gì
Bỏ hẳn được nghiệp ấy?*

Ưu-lâu-tần-loa Ca-diếp nói kệ đáp:

*Trước kia con thờ lửa
Tham đắm nơi mùi vị
Cùng năm dục sắc trần
Đấy đều là cấu uế
Vì vậy nên vứt bỏ
Pháp thờ lửa, tế lửa.*

Thế Tôn nói kệ:

*Ta biết ông không ưa
Năm dục và sắc vị
Nay ông tín ngưỡng gì?
Hãy vì Trời, Người nói!*

Tôn giả Ưu-lâu-tần-loa Ca-diếp nói kệ:

*Trước con rất ngu si
Không biết pháp chí chân
Khổ hạnh thờ tế lửa
Cho là nhân giác ngộ.
Như người mù bầm sanh
Không thấy đường giải thoát
Nay gặp Đấng Đại Long
Dạy con pháp chánh kiến.*

*Ngày nay con mới thấy
Nẻo vô vi chân chánh
Lợi ích cho tất cả
Điều ngự khiến giải thoát.
Phật xuất hiện trong đời
Khai thị pháp chân đế
Làm cho các chúng sanh
Đều được thấy tuệ sáng.*

Thế Tôn lại nói kệ:

*Nay ông đã khéo đến
Đạt được điều mong cầu
Ông có sức tư duy
Phân biệt pháp tối thắng
Nay ông phải quán sát
Thâm tâm của đại chúng
Vì họ hiện thần thông
Khiến họ sanh kính tín.*

Bấy giờ Tôn giả Ưu-lâu-tần-loa Ca-diếp tức thời nhập định, hiện các thần thông, bay lên hư không, nằm, ngồi, kinh hành; ngay ở phương Đông đi, đứng, ngồi, nằm hiện bốn uy nghi, trên thân phun nước, dưới thân phát lửa, dưới thân phun nước, trên thân phát lửa, nhập Hỏa quang tam-muội, phát ra các loại hào quang, hiện thần biến này ở phương Đông, rồi phương Nam, Tây, Bắc cũng như vậy. Tôn giả hiện thần biến xong, đứng ở trước Phật, lạy sát chân Ngài, chấp tay thưa:

–Đại Thánh Thế Tôn là thầy của con, hiện nay con là đệ tử của Phật.

Đức Phật nói:

–Đúng vậy! Đúng vậy! Ông học nơi Ta, là đệ tử của Ta.

Đức Phật bảo:

–Ông hãy về chỗ ngồi của mình.

Lúc ấy vua Tần-bà-sa-la nước Ma-kiệt-đề nghe lời Phật dạy, hoan hỷ phụng hành.